

Budafok, 1897. május 25. – Budapest, 1979. december 28.

Apja cipész volt. Hat elemiit végzett, majd a vas- és fémöntőmesterséget tanult. Különböző fővárosi üzemekben, a szakmájában dolgozott. Korábbi szakszervezeti tagsága után, 1919-ben belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba. A Tanácsköztársaság alatt a biai járási munkástanács és a Vörös Őrség tagja, majd a kaposvári határvédelmi zászlóalj körzetparancsnoka. A kommün bukása után négyévi fegyházra ítélték. Büntetése letöltése után rendőri felügyelet alá helyezték. 1925 és 1932 között vezetőségi tag az MSZDP budafoki szervezetében. 1933-tól 1944-ig az MSZDP kisépeeti végrehajtó bizottságának a tagja, egy ideig elnök és a vasasszakszervezet helyi csoportja szervezőbizottságának a tagja.

1945-1948-ban a Szociáldemokrata Párt Pest környéki végrehajtó bizottságának a tagja, a Buda környéki járás és Budafok titkára. 1945. április 2-án az Ideiglenes Nemzetgyűlés képviselőjévé választották. Az 1945. november 4-i választásokon a nagy-budapesti választókerületből ismét bejutott a Nemzetgyűlésbe, majd 1947. augusztus 31-én is mandátumot szerzett. 1948. április 26-i lemondásáig képviselő. 1947-ben a Barátság felelős szerkesztője. 1945 és 1948 között a Budafoki Nemzeti Bizottság tagja, a képviselő – testületi SZDP – frakció elnöke. Emellett a megyei törvényhatósági bizottság tagjaként is részt vett a közéletben. Később gazdasági területen dolgozott, az újpesti vasöntőde főmérnökeként ment nyugdíjba.